

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У 11707/11
18.04.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јонаша и Жељка Шкорића, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., кога заступају адвокати Данела Бркић и др. поднетој ради поништаја решења Дисциплинске комисије Безбедносно-информативне агенције број 02-79003 од 03.10.2011. године, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.04.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Дисциплинске комисије Безбедносно-информативне агенције број 02-79003 од 03.10.2011. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је као неоснован, приговор тужиоца број 03-24499 од 05.09.2011. године и потврђено решење дисциплинског старешине Безбедносно-информативне агенције број 02-9670/6 од 29.08.2011. године којим је утврђена дисциплинска одговорност тужиоца за учињене тешке повреде службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. и тачка 9. Закона о полицији („Службени гласник РС” бр.101/2005), а у вези члана 20. Закона о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС” бр.42/2002 и 111/2009) и тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа.

У тужби поднетој Управном суду, тужилац оспорава законитост решења туженог због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битних повреда

правила поступка и погрешне примене материјалног права. Тужилац наводи да пријава власника угоститељског објекта Б.Б. поднета ПС Аранђеловац од 17.07.2001. године, не може бити доказ у поступку, јер подносилац пријаве није присуствовао предметном догађају, односно о њему има само посредна сазнања. Даље наводи да првостепени орган није прихватио предлог тужиоца да се прибави извештај комуналне инспекције града Аранђеловца ради утврђења да је у периоду од јула до септембра 2011. године на територији града уочено постојање већег броја паса луталица. Ово је било од одлучујућег значаја за утврђење навода тужиоца да је управо напад бесних паса луталица на тужиоца био разлог употребе ватреног оружја. У конкретном случају, спорна је била чињеница да ли је тужилац ватрено оружје употребио како би се одбранио од паса, те је првостепени орган морао да прибави наведени извештај ради утврђења ове чињенице. Предметни догађај тужилац је пријавио надређеном старешини, тако да се не може извући закључак да је тужилац предузео било какву радњу срачунату на избегавање одговорности. Поред наведеног, првостепени орган је навео отежавајуће околности које су нетачне тј. које у овој правној ствари не постоје, односно да тужилац о наведеном догађају није одмах обавестио претпостављене, већ наредног дана и да је пре и током дисциплинског поступка мењао исказе о разлозима употребе службеног оружја. Олакшавајуће околности нису уопште узете у обзир како се то наводи у побијаном решењу и на овај начин учињена је битна повреда правила управног поступка. Тужилац предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије” број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да је тужба основана.

Из списка и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужени орган разматрајући наводе из приговора тужиоца поднетог против решења дисциплинског старешине Безбедносно-информативне агенције, број 02-9670/6 од

29.08.2011. године у делу који се односи на пријаву власника угоститељског објекта Б.Б. поднету ПС Аранђеловац нашао да су неосновани из разлога што је наведена пријава била иницијални акт поводом кога је извршен увиђај и том приликом пронађено 46 чаура за које је накнадним вештачењем утврђено да су испалени из службеног пиштоља тужиоца. Чињеницу да је предметно оружје употребио дана 17.07.2011. године ни сам тужилац није спорио. Поред наведеног, тужени орган наводи да се прибављањем извештаја комуналне инспекције града Аранђеловца ради утврђења да је у периоду од јула до септембра 2011. године на територији града уочено постојање већег броја паса луталица, не би могло утврдити да ли је заиста спорне вечери 17.07.2011. године дошло до напада паса луталица на тужиоца. Такође, тужилац је изјаву дату службеном лицу Полицијске станице у Аранђеловцу потписао као своју и потпуно тачну те првостепени орган није имао разлога да сумња у њену веродостојност. С тим у вези неоснован је навод пуномоћника тужиоца да је тужилац правно неуко лице, односно да није знао да може да одбије потписивање изјаве. Све ово имајући у виду да је тужилац дугогодишњи радник Министарства унутрашњих послова и Безбедносно - информативне агенције, на радном месту инспектора на коме несумњиво мора да зна да има право да одбије да потпише изјаву за коју сматра да својом садржином не одговара ономе што је изјавио. Тужени орган налази да је у конкретном случају дата правилна правна квалификација извршене повреде за коју је у току поступка несумњиво утврђено да је извршена од стране тужиоца. Тужени орган наводи да се при изрицању дисциплинске мере сагласно одредбама члана 7. Уредбе о дисциплинској одговорности припадника Безбедносно – информативне агенције, водило рачуна о степену одговорности тужиоца, субјективним и објективним околностима под којима је повреда учињена, олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни тужиоца као и о околностима које утичу на одмеравање дисциплинске мере.

Међутим, према оцени овог суда, при изрицању дисциплинске мере није се у складу са одредбом члана 7. Уредбе о дисциплинској одговорности припадника Безбедносно – информативне агенције („Службени гласник Републике Србије” број 75/06), водило рачуна о субјективним и објективним околностима под којима је повреда службене дужности извршена, односно нису правилно оцењене отежавајуће и олакшавајуће околности на страни тужиоца. Наиме, тужени орган није ценио наводе из

приговора тужиоца да су нетачне отежавајуће околности да о наведеном догађају није одмах обавестио претпостављене већ наредног дана, јер је тужилац о предметном догађају истог дана око 20 часова обавестио непосредног старешину В.В.. Такође, нису цењени наводи тужиоца да није тачно да је тужилац пре и током дисциплинског поступка мењао исказ о разлозима употребе ватреног оружја, што је такође узето као отежавајућа околност при изрицању дисциплинске мере.

С обзиром на изнето, по налажењу Управног суда, оспорено решење је донето уз битне повреде правила поступка и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, бр. 30/10), јер чињенице и разлози, те правни прописи из образложења оспореног решења не упућују на правилност закључка туженог органа да су испуњени услови за престанак радног односа тужиоца.

Управни суд је у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решавао без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, као и да се оспорено решење заснива на повредама правила поступка које ће тужени орган отклонити у поновном поступку.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2, у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења пресуде обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.04.2013. године, 21 У 11707/11

Записничар
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа - судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ